

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 2. Eucharistia ab homine negata, à Deo concessa, & data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

§. I.

Epulum Eucharisticum desiderabile.

EA est autem Numinis bonitas, vt quamuis multi à beneficij datore & manum & vultum auertant, tamen manum ipse non subtrahat, sed vt exhilaret faciē in oleo (Confirmationis) & panis (Eucharistiæ) cor hominis cōfirmet, ac præter sacrū Chrisma, etiam panem cœli prodigiosum prodigiosè porrigat, alijs porrigere detrectantibus; aut absentibus, vt porrigere non possint. *Qui possim ab hoc epulo abesse*, aiunt, dixisse Dianam, cum reliqui Diū adhibiti essent ab Oeneo ad sacrum conuiuū, solam præteritam, aut non admissam. Longè dignius est, vt, qui ad Eucharisticum Epulum non admittuntur, dicant: *Qui possim ab hoc epulo abesse?* Et dicunt, qui Christū diligunt. Nec dicunt frustra, si desunt mortales, vel immortales eorum desiderio satisfaciunt.

§. II.

Eucharistia ab homine negata, à Deo concessa & data.

Erkenbaldus de Burban vir nobilis erat, & potens, inquit Cæsarius, & tantus amator iustitiæ, vt nullam in iudicijs respiceret personam. Hic, cum grauiter infirmaretur, lectoq; de-

Psal. 103o

15o

Lucian.
in Lapi-
this, & in
libello de
sacrificijs

Cæsarius
lib. 9. hi-
stor. c. 38.
Simile, si
nō idem

cum.

narrat
Thom.
Conti-
prat. l. 2.
c. 35. n. 6.

cumberet, in proximâ camerâ, tumultum, clamoresque fœmineos audiuit: qui cum de causâ sciscitaretur, nullus ei circumstantiarum veritatem dicere præsumpsit. Tunc mittens unum ex pueris, ait: praeipio tibi, sub interminatione oculorum tuorum, ut dicas mihi meram veritatem. Cui ille pauens respondit: Domine, domicellus meus, filius sororis vestrae, fœminam vi opprimere voluit, & hac fuit causa clamoris. Ad quod verbum valdè commotus, dixit militibus: Ite, & suspendite illum. Milites obedientiam simulantes, postquam egressi sunt, dixerunt ad inuicem; si occiderimus iuuenem hunc nobilem, & dominus noster, sicut opinabile est, mortuus fuerit, vel morte multabimur, vel erimus extorres. Omnia tamen iuueni intimantes, & ut praesentia auunculi se subtraheret, commonentes. post horas aliquas ad dominum suum ingressi, se eius implese mandatum affirmauerunt. Quinto verò die iuuenis aestimans, auunculum de culpâ esse placatum, vel immemorem, aperto ostio, introspectit: quem ut infirmus conspexit, verbis blandis, iuxta se, sedere praecepit, vno verò brachio collum eius stringens, & manu alterâ cultellum suum clam extrahens, gutturi eius infixit & occidit. Qui cum planctu & dolore multorum elatus, toti
pro-

provincia incussit horrorem. Sed Et Erkenbaldo additus est dolor dolori, adeo ut, inualefcente infirmitate, pro Episcopo mitteret, petens sacrum sibi corpus deferri. Qui, cum venisset ille, cum multis lacrimis Et contritione cordis, omnia peccata sua confessus est. tacitā tamen interfectione. Super quo Episcopus iratus respondit; Quare subiticis parricidium, quod in cognatum vestrum commisistis? Dicente illo, fuit ne hoc peccatum? subiecit Episcopus; Etiam crudele nimis. Et ille; Ego neq; peccatum iudico, neq; à Deo mihi remitti deosco. Respondente Episcopo; Ego vobis Christi corpus non tradam, nisi parricidium idem confiteamini. Subiunxit vir nobilis; Sciatis, Domine, me illum non occidisse, ex aliquo rancore, siue motu ira, sed solummodo ex Dei timore, zeloq; iustitia. Nunquam aliquis filium sororis plus diligere potuit, quam ego illum dilexi. Si mihi corpus Domini mei negaueritis, ego illi corpus Et animam meā committo. Hac autem dixit, Et egit propter exemplum, ne iustitia derogare videretur. Vix enim Pontifex limen domus egressus fuerat, Et ecce agrotus eum reuocauit, dicens; Reuertimini, Domine Episcope, reuertimini; videte, si in pyxide habeatis corpus Christi. Quod cum fecisset, nec in ea reperisset, subiunxit ille, Ecce,

Sap. 1.

ce, quem mihi negastis, ipse mihi se non negavit: apparuitq; hostia in ore eius, & impletum est in eo, quod per Sapientiam dictum est: Diligite iustitiam, qui indicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis, querite illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. Episcopus autem pavens tantum miraculum ubiq; divulgavit, per quem etiam quibusdam Abbatibus ordinis nostri innuit, qui anno praterito illud in capitulo generali recitauerunt, cunctis Dominum glorificantibus, qui facit mirabilia magna solus. Hæc Cæsarius. Multi, repentina morte, vel domi, vel in campis, sublati, hoc sacro viatico non destituerentur, nisi iustitiã ipsi prius, destituerent. Iustos diuina iustitia non deserit.

§. III.

Missæ mirabiliter SS. Eucharistia morituris.

Niceph.
l. 13. hist.
Eccles. c.
37. & Sur.
27. Ianu-
arij,

Aliquando autem ipse venit, in Eucharistia, Christus, & mansionem facit apud eum, qui illum diligit; aliquando, per Diuos aliosue dapiferos, vult sacrum hunc hominibus cibum apportari. De Ioanne Chrysostomo Nicephorus aliique memorant, ei in exilium misso, longiq; itineris fatigatione labefactato ac morti proximo, noctu, oranti, Petrum & Ioannem Apostolos, qui vi-